

Datum van
inontvangstneming

:

04/07/2024

Zaak C-348/24

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

9 mei 2024

Verwijzende rechter:

Tribunal Supremo – Sala de lo Contencioso-Administrativo
(Spanje)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

12 april 2024

Eiseres tot cassatie:

Compañía de Distribución Integral Logista, S. A.

Verweerder in cassatie:

Administración General del Estado

Voorwerp van het hoofdgeding

Cassatieberoep van een distributieonderneming tegen de centrale overheid – Navorderingsaanslagen van de Agencia Estatal de la Administración Tributaria („belastingdienst”) – Processen-verbaal van bezwaar tegen de regularisatie – Douanewaarde van goederen die onder de regeling douane-entrepot zijn geplaatst – Verlies van de toegepaste tariefpreferenties op het tijdstip dat de goederen in het vrije verkeer worden gebracht – Na het verstrijken van de termijn indienen van het certificaat van oorsprong van de goederen

Voorwerp en rechtsgrondslag van het verzoek om een prejudiciële beslissing

Verzoek om een prejudiciële beslissing tot uitlegging – Artikel 267 VWEU – Vaststelling van de douanewaarde van invoergoederen die onder de regeling douane-entrepot zijn geplaatst – Tijdstip dat voor die vaststelling in aanmerking moet worden genomen – Verordening (EEG) nr. 2913/92 – Artikel 29, lid 1,

artikel 76, lid 1, onder c), artikel 112, lid 3, en artikel 214 – Verordening (EEG) nr. 2454/93 – Opeenvolgende verkopen – Artikel 147 – Geldigheid van bewijs van oorsprong van goederen die onder bepaalde regelingen zijn geplaatst – Artikel 97 duodecies, lid 5, artikel 97 quinquies, artikel 97 unvicies, lid 7, en artikel 118 – Verstrijken van de termijn van twee jaar vanaf de datum van afgifte of vaststelling van dat bewijs indien de goederen binnen die termijn gedeeltelijk in het vrije verkeer zijn gebracht

Prejudiciële vragen

1. Kan, wat de douanewaarde van goederen betreft, artikel 29 CDW aldus worden uitgelegd dat het enkel de methode regelt voor de vaststelling van de douanewaarde – dat wil zeggen de transactiewaarde, onverminderd eventueel toe te passen bijtellings- of aftrekkingen – en niet het tijdstip bepaalt op basis waarvan die vaststelling moet plaatsvinden?

2. Moet, overwegende dat volgens de rechtspraak van het Hof van Justitie betreffende artikel 29 CDW de methode voor de vaststelling van de douanewaarde op basis van de transactiewaarde van toepassing is wanneer goederen zijn verkocht voor uitvoer naar de Europese Unie, dat artikel, in samenhang met artikel 112, lid 3, CDW en artikel 214 CDW, aldus worden uitgelegd dat de plaatsing van goederen onder de regeling douane-entrepot volgens de vereenvoudigde procedure van artikel 76, lid 1, onder c), CDW met zich meebrengt dat de goederen zijn verkocht, of kunnen worden geacht te zijn verkocht, voor uitvoer naar de Europese Unie? Is het voor het antwoord op deze vraag relevant dat de goederen in het vrije verkeer zijn gebracht nadat zij zijn overgedragen terwijl zij zich in een douane-entrepot bevonden?

3. Voor het geval dat de vragen in het vorige punt ontkennend worden beantwoord, en in aanmerking nemend dat de *regeling douane-entrepot*, als schorsingsregeling, niet bepalend is voor het ontstaan van de douaneschuld, die ontstaat op het tijdstip waarop de goederen in het vrije verkeer worden gebracht, kunnen artikel 29, artikel 112, lid 3, en artikel 214 CDW dan niettemin aldus worden uitgelegd dat het temporele referentiepunt voor de vaststelling van de douanewaarde het tijdstip is waarop de goederen onder de regeling douane-entrepot zijn geplaatst? Of moeten voornoemde bepalingen aldus worden uitgelegd dat die waarde moet worden berekend op basis van het tijdstip waarop de goederen in het vrije verkeer worden gebracht, dat wil zeggen wanneer de douaneschuld ontstaat, ook indien de goederen vóór dat tijdstip waren opgeslagen in een douane-entrepot?

4. Kan, ingeval van opeenvolgende verkopen, artikel 147 UCDW aldus worden uitgelegd dat op grond van het enkele feit dat goederen onder de regeling douane-entrepot zijn geplaatst, de verkoop die voorafgaat aan de laatste verkoop als gevolg waarvan de goederen het douanegebied zijn binnengebracht, worden geacht te hebben plaatsgevonden voor uitvoer naar de Europese Unie?

5. Moeten, wat de certificaten van oorsprong betreft, de artikelen 118 en 97 duodecies UCDW aldus worden uitgelegd dat indien het bewijs van het in het vrije verkeer brengen van de goederen wordt ingediend na het verstrijken van de termijn van twee jaar, het recht op toepassing van de tariefvoordelen wegens preferentiële oorsprong vervalt, ook al is het certificaat van oorsprong op basis waarvan aanspraak op de tariefpreferentie wordt gemaakt, gebruikt bij het binnen die termijn van twee jaar gedeeltelijk in het vrije verkeer brengen van de invoergoederen?

Aangevoerde bepalingen van Unierecht

Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek (hierna „CDW”), artikel 29, artikel 76, lid 1, onder c), artikelen 84, 98 en 201, artikel 112, lid 3, en artikel 214.

Verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek (hierna: „UCDW”), artikelen 95, 97 duodecies, 97 quindecies, 97 unvicies, en 118 alsmede, in de versie zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 1762/1995 van de Commissie van 19 juli 1995, artikel 147.

Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, artikel 70.

Uitvoeringsverordening (EU) 2015/2447 van de Commissie van 24 november 2015 houdende nadere uitvoeringsvoorschriften voor enkele bepalingen van verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, artikelen 128 en 347.

Application in the European Union of the Provisions Concerning the Validity of Proofs of Origin concerning Goods Placed Under Some special Procedures European Union Guidelines (richtsnoeren van de Europese Commissie voor de toepassing in de Europese Unie van de bepalingen inzake de geldigheid van bewijzen van oorsprong voor goederen die onder bepaalde bijzondere regelingen zijn geplaatst).

Compendium van teksten over de vaststelling van de douanewaarde, samengesteld door het Comité Douanewetboek (afdeling douanewaarde) (TAXUD/800/2002), commentaar 7.

Interpretatieve nota 1.1 van het Technisch Comité inzake douanewaarde.

Arrest van het Hof van Justitie van 12 december 2013, XXXXXXXXXX e.a. (C-116/12, EU:C:2013:825, punt 40).

Arresten van het Hof van Justitie van 16 november 2006, Compaq Computer International Corporation (C-306/04, EU:C:2006:716, punt 30); 20 december 2017, Hamamatsu Photonics Deutschland (C-529/16, EU:C:2017:984, punt 24), en 20 juni 2019, Oribalt Rîga (C-1/18, EU:C:2019:519, punt 22).

Arrest van het Hof van Justitie [...] van 9 november 2017, LS Customs Services (C-46/16, EU:C:2017:839).

Arresten van 6 juni 1990, Unifert (C-11/89, EU:C:1990:237, punt 11), en 28 februari 2008, en Carboni e derivati (C-263/06, EU:C:2008:128, punt 28).

Aangevoerde bepalingen van nationaal recht

Arrest van de Sala de lo Contencioso-Administrativo de la Audiencia Nacional (bestuursrechtelijke kamer van het nationaal gerechtshof, Spanje) van 25 september 2017 (procedure 520/2016, ES:AN:2017:3708).

Korte beschrijving van de feiten en het geding

- 1 Corporación Habanos (hierna: „CH”) heeft sigaren verkocht aan Altadis (eerste overdracht) en verzorgde het vervoer van het product van Cuba naar het douane-entrepot in Agoncillo (autonome regio La Rioja, Spanje), waar Logista, de distributeur, de goederen binnenbracht als geadresseerde.
- 2 De sigaren van Cubaanse oorsprong die waren opgeslagen in het douane-entrepot in Agoncillo en onder de regeling douane-entrepot waren geplaatst, hadden verschillende bestemmingen. Een deel van die goederen is door Altadis verkocht aan Logista, die op haar beurt een deel daarvan heeft verkocht in Ceuta en Melilla, gebieden die niet tot het douanegebied van de Unie (hierna: „DGU”) behoren, en een ander deel aan tabakswinkels. Het aan de tabakswinkels verkochte deel (dat het deel is waarop de procedure betrekking heeft) is door Logista in haar hoedanigheid van geadresseerde binnengebracht in het douane-entrepot, terwijl Altadis de eigenaar bleef tot Logista de verkoop van de goederen overeenkwam met de tabakswinkels, op welk moment Altadis de eigendom heeft overgedragen aan Logista (tweede overdracht) en Logista de goederen in het vrije verkeer heeft gebracht voor verkoop en de daaropvolgende levering aan de tabakswinkels.
- 3 De Agencia Tributaria (belastingdienst, Spanje) heeft op twee verschillende gronden een reeks processen-verbaal van bezwaar van Logista tegen de regularisatie uit hoofde van het gemeenschappelijk buitentarief opgesteld, die betrekking hadden op de boekjaren 2012 tot en met 2015.
- 4 De eerste grond voor de regularisatie was de omstandigheid dat de aangegeven douanewaarde in verband met de verkoop van Cubaanse sigaren door CH aan Altadis niet voldeed aan de voorwaarden voor toepassing van de regeling voor opeenvolgende verkopen van artikel 147 UCDW. Volgens de belastingdienst was

de eerste verkoop (van CH aan Altadis), die had plaatsgevonden voordat de goederen werden opgeslagen in het douane-entrepot, niet gesloten voor uitvoer naar het DGU en moest de douanewaarde daarom de waarde zijn van de verkoop die de daadwerkelijke invoer van de goederen in de Europese Unie tot stand had gebracht, die de verkoop van Altadis aan eiseres Logista was.

- 5 De andere grond voor de regularisatie was de overweging van de belastingdienst dat de uit Cuba ingevoerde goederen (sigaren) niet in aanmerking kwamen voor de tariefpreferenties die worden toegepast op het tijdstip waarop goederen in het vrije verkeer worden gebracht, aangezien de termijn van twee jaar vanaf de afgifte van het certificaat van oorsprong was verstreken.
- 6 Op 16 en 19 januari 2015 (boekjaar 2012), 19 juni 2015 (boekjaar 2013), 30 november 2016 (boekjaar 2014) en 4 januari 2018 (boekjaar 2015) zijn navorderingsaanslagen uit hoofde van het „gemeenschappelijk buitentarief” opgelegd, waarin de voorstellen van de belastingdienst op alle punten werden bevestigd.
- 7 Tegen de navorderingsaanslagen zijn evenzovele economisch-administratieve klachtprocedures aanhangig gemaakt bij de Tribunal Económico-Administrativo Central (centrale rechter in economische en bestuurszaken, Spanje), die de tegen de regularisatie uit hoofde van het gemeenschappelijk buitentarief aangevoerde middelen bij beslissing van 25 oktober 2018 heeft afgewezen.
- 8 Logista heeft tegen de beslissing van de Tribunal Económico-Administrativo Central hoger beroep ingesteld bij de bestuursrechtelijke kamer van de Audiencia Nacional, dat het beroep heeft verworpen bij arrest van 9 juni 2021, waartegen Logista cassatieberoep heeft ingesteld bij de bestuursrechtelijke kamer van de Tribunal Supremo (hoogste rechterlijke instantie, Spanje), de verwijzende rechter.

Voornaamste argumenten van partijen in het hoofdgeding

- 9 Met betrekking tot het tijdstip van de waardebepaling van de goederen en met betrekking tot de vraag of al dan niet moet worden bewezen, wanneer de goederen in een douane-entrepot zijn opgeslagen, dat de verkoop de uitvoer van de goederen naar het DGU tot doel had, voert Logista het volgende aan:
  - i) De douanewaarde die in aanmerking moet worden genomen op het tijdstip van het in het vrije verkeer brengen, is de waarde van de goederen op het tijdstip waarop zij onder de regeling douane-entrepot zijn geplaatst, dat wil zeggen de waarde die is geregistreerd bij de eerste overdracht, die die van de verkoop tussen CH en Altadis is, zijnde de enige transactie die tot dat moment had plaatsgevonden. Zij baseert deze conclusie op artikel 112 CDW, volgens hetwelk de waarde van de goederen moet worden bepaald op het tijdstip waarop zij in het douane-entrepot worden binnengebracht, ook al ontstaat de douaneschuld op een later tijdstip, namelijk wanneer de goederen in het vrije verkeer worden gebracht.

ii) Voornoemd artikel 112 is van toepassing op gevallen waarin goederen worden binnengebracht in binnen het DGU gelegen douane-entrepots volgens de vereenvoudigde procedure van artikel 76, lid 1, onder c), CDW, en treedt, als bijzondere regel, in de plaats van artikel 29 CDW.

iii) Bovenstaande uitlegging leidt tot de conclusie dat de latere bestemming van de goederen irrelevant is, aangezien zij op grond van het enkele feit dat zij zijn binnengebracht in een douane-entrepot kunnen worden geacht te zijn verkocht voor uitvoer naar het DGU. Dit volgt volgens Logista uit artikel 147 van verordening (EEG) nr. 2454/93 en punt 3.1 van commentaar 7 van het Comité Douanewetboek (afdeling douanewaarde) (TAXUD/800/2002).

iv) De discussie over de vraag of de verkoop van CH aan Altadis al dan niet is gesloten voor uitvoer naar het DGU is derhalve niet van belang, daar op het tijdstip van de waardering alleen de transactie tussen CH en Altadis had plaatsgevonden en de regeling voor opeenvolgende verkopen van artikel 147 UCDW niet hoeft te worden toegepast.

v) Subsidiair, voor het geval dat artikel 147 UCDW van toepassing is omdat de douanewaarde moet worden bepaald op basis van het tijdstip waarop de goederen in het vrije verkeer zijn gebracht en niet het tijdstip waarop zij zijn binnengebracht in het douane-entrepot en er bijgevolg twee transacties hebben plaatsgevonden (de eerste tussen CH en Altadis en de tweede tussen Altadis en Logista), dat de transactie die in dat scenario in aanmerking moet worden genomen die tussen CH en Altadis is en, gegeven het feit dat Logista de marktdeelnemer is met exclusief recht op de distributie van de sigaren op de Europese markt, de prijs die is vastgesteld bij de eerste verkoop tussen CH en Altadis, aangezien dat de prijs voor uitvoer naar het DGU is.

10 De Administración del Estado (centrale overheid, Spanje) betoogt van haar kant, samengevat, het volgende:

i) Artikel 29 CDW bepaalt alleen de methode voor de vaststelling van de douanewaarde – op basis van de transactiewaarde –, maar niet het tijdstip waarop die vaststelling moet plaatsvinden.

ii) De methode voor de vaststelling van de douanewaarde vereist, voor de toepassing van de methode op basis van de transactiewaarde, dat er sprake is van verkoop voor uitvoer, hetgeen voor de eerste transactie (tussen CH en Altadis) niet is aangetoond. In dit verband verwijst de Administración del Estado naar artikel 147 UCDW.

iii) Het binnenbrengen van goederen in een douane-entrepot op het grondgebied van de Unie impliceert niet dat zij bestemd zijn voor uitvoer naar het DGU, en niet alle goederen die CH aan Altadis verkoopt, zijn bestemd voor uitvoer naar dat gebied.

- 11 Wat de bewijzen van oorsprong van de goederen betreft, legt Logista de artikelen 95, 97 en 118 UCDW uit door te redeneren dat die regels niet vereisen dat alle goederen van eenzelfde contingent en van dezelfde oorsprong binnen twee jaar na de afgifte van de certificaten van oorsprong voor die goederen in het vrije verkeer worden gebracht, maar dat aan de verplichting is voldaan wanneer de goederen binnen de termijn van twee jaar gedeeltelijk in het vrije verkeer zijn gebracht. De Administración del Estado preciseert dat het gedeeltelijk in het verkeer brengen van goederen van een bepaald contingent een autonome handeling is waarvoor bijgevolg een afzonderlijk certificaat moet worden overgelegd.

Korte uiteenzetting van de gronden van het verzoek om een prejudiciële beslissing

- 12 De Tribunal Supremo heeft behoefte aan een uitlegging van bepaalde voorschriften van het CDW en de UCDW om zich te kunnen uitspreken over de rechtmatigheid van de navorderingsaanslagen die zijn opgelegd uit hoofde van het buitentarief.
- 13 Het onderliggende geschil betreft in de eerste plaats de vaststelling van de douanewaarde van invoergoederen die onder de regeling douane-entrepot zijn geplaatst en vervolgens in het vrije verkeer zijn gebracht overeenkomstig de vereenvoudigde domiciliëringsprocedure van artikel 76 CDW. De Tribunal Supremo heeft met name twijfels over de systematische uitlegging van artikel 29, lid 1, artikel 76, lid 1, onder c), artikel 112, lid 3, en artikel 214 CDW en artikel 147 UCDW.
- 14 Daarnaast vraagt de Tribunal Supremo naar de geldigheid van bewijzen van oorsprong van onder bepaalde bijzondere regelingen geplaatste goederen nadat de termijn van twee jaar vanaf de datum van afgifte of vaststelling van die bewijzen is verstreken, wanneer deze goederen binnen die termijn gedeeltelijk in het vrije verkeer zijn gebracht. Daartoe vraagt de Tribunal Supremo specifiek naar de uitlegging van artikel 97 duodecies, lid 5, artikel 97 quindecies, artikel 97 unicies, lid 7, en artikel 118 UCDW, gelezen in samenhang met artikel 108, lid 1, CDW en met de richtsnoeren van de Europese Commissie voor de toepassing in de Europese Unie van de bepalingen inzake de geldigheid van bewijzen van oorsprong voor goederen die onder bepaalde bijzondere regelingen zijn geplaatst.
- 15 Wat in de eerste plaats de vaststelling van de douanewaarde betreft, rijzen in dit verband de volgende vragen. Artikel 29 CDW bepaalt dat de douanewaarde gelijk is aan de transactiewaarde *indien [de goederen] voor uitvoer naar het douanegebied van de [Unie] worden verkocht*, wat de vraag oproept of artikel 29 CDW enkel beoogt de methode voor het bepalen van de douanewaarde vast te stellen – als de transactiewaarde – dan wel ook ziet op het tijdstip dat in aanmerking moet worden genomen bij die waardebepaling.

- 16 In dit verband wordt in interpretatieve nota 1.1 van het Technisch Comité inzake douanewaarde verklaard dat de bewoordingen „indien de goederen voor uitvoer [...] worden verkocht” in artikel 29 CDW niet moeten worden opgevat „als aanwijzing voor het tijdstip dat in aanmerking moet worden genomen om de geldigheid van de prijs vast te stellen”, maar enkel impliceren dat de voor de waardebepaling relevante prijs de prijs is die is overeengekomen bij een verkoop voor uitvoer. Gegeven de omstandigheid dat de goederen in casu zijn opgeslagen in douane-entrepot en bijgevolg onder een schorsingsregeling zijn geplaatst, kan niettemin de vraag worden opgeworpen of de in artikel 29 vastgestelde methode voor het bepalen van de douanewaarde, op basis van de transactiewaarde, alleen van toepassing is wanneer de goederen zijn verkocht voor uitvoer naar de Unie.
- 17 Daarnaast roepen de argumenten van eiseres betreffende de uitlegging van artikel 112, lid 3, en artikel 214 CDW, gelezen in samenhang met artikel 29 CDW, de vraag op of de douanewaarde van de in entrepot opgeslagen goederen moet worden berekend op basis van het tijdstip waarop zij onder de regeling douane-entrepot worden geplaatst en niet op het tijdstip waarop zij in het vrije verkeer worden gebracht.
- 18 Voor het geval dat bij het bepalen van de douanewaarde moet worden uitgegaan van het tijdstip waarop de goederen in het vrije verkeer worden gebracht, rijst de vraag naar de eventuele weerslag van de regeling voor opeenvolgende verkopen van artikel 147 UCDW op de vaststelling van de douanewaarde, en met name of de eraan voorafgaande verkoop – die in aanmerking moet worden genomen bij het bepalen van de douanewaarde – moet hebben plaatsgevonden voor uitvoer, en, voor het geval dat zo is, of deze voorwaarde kan worden verondersteld te zijn vervuld wanneer de goederen zich in entrepot bevinden.
- 19 Volgens de Tribunal Supremo kunnen deze vragen op basis van de rechtspraak van het Hof van Justitie niet afdoende worden beantwoord. Artikel 29 CDW is uitgelegd in het arrest van het Hof van Justitie van 9 november 2017, *LS Customs Services*, (C-46/16, EU:C:2017:839), waarin in punt 27 wordt verklaard dat de transactiewaarde moet overeenstemmen met een prijs voor uitvoer naar de Unie. Op het tijdstip van de verkoop moet dus vaststaan dat de goederen vanuit een derde land naar het DGU zullen worden gebracht (zie ook arresten *Unifert* (C-11/89, EU:C:1990:237, punt 11; hierna: „arrest *Unifert*”), en *Carboni e derivati* (C-263/06, EU:C:2008:128, punt 28; hierna: „arrest *Carboni*”), terwijl slechts één prijs van een voor het grondgebied van de Unie bestemd goed kan worden gebruikt voor de in artikel 29 CDW voorziene beoordeling van de douanewaarde (punt 28 [van het arrest *LS Customs Services*]), aangezien het zou het indruisen tegen het doel van de regels van de Unie inzake de douanewaarde om een verkoopprijs voor uitvoer naar een derde land als transactiewaarde te aanvaarden in de zin van artikel 29 CDW (punt 29 [van het arrest *LS Customs Services*]).
- 20 Uit het arrest *Unifert* (C-11/89, EU:C:1990:237) kunnen echter geen algemene criteria worden afgeleid op basis waarvan kan worden bepaald of de verkoop heeft plaatsgevonden voor uitvoer naar de Unie. Bovendien wordt in dat arrest

benadrukt dat het feit dat de goederen die het voorwerp van een verkoop uitmaken ten invoer tot het vrije verkeer in de [Unie] worden aangegeven, een voldoende aanduiding is om de goederen als verkocht voor uitvoer naar het douanegebied van de [Unie] aan te merken (punt 13), een omstandigheid waarin ook wordt voorzien in artikel 147, lid 1, UCDW en die, in voorkomend geval, van toepassing zou kunnen zijn op het in casu aan de orde zijnde geval.

- 21 Anderzijds wordt in het arrest Carboni (C-263/06, EU:C:2008:128), ofschoon daarin wordt herhaald dat voor de toepassing van artikel 29, lid 1, CDW, op het moment van de verkoop moet vaststaan dat de goederen die uit een derde staat afkomstig zijn naar het DGU zullen worden gebracht, niet ingegaan op de kwestie van de douanewaarde of de opslag in een douane-entrepot.
- 22 Met het oog op de uitlegging van artikel 147 UCDW moet tevens worden vermeld dat in artikel 128 van uitvoeringsverordening (EU) 2015/2447, die van toepassing is sinds 1 mei 2016, niet langer wordt gesproken van een eventuele voorafgaande verkoop, maar dat de waarde moet worden vastgesteld op basis van de verkoop. Artikel 347 van [uitvoeringsverordening] (EU) 2015/2447 bevat echter een overgangsbepaling op grond waarvan de waarde tot 31 december 2017 kan worden vastgesteld op basis van een voorgaande verkoop wanneer de overeenkomst is gesloten [vóór 18 januari 2016]. In de context van de temporele toepassing van artikel 147 UCDW zou moeten worden onderzocht of, op basis van voornoemd arrest Unifert van het Hof van Justitie (inzonderheid punt 21 daarvan), in geval van opeenvolgende verkopen van goederen de importeur (die de goederen in het vrije verkeer brengt) kan kiezen voor elk van de werkelijk betaalde of te betalen prijzen met het oog op de bepaling van de transactiewaarde.
- 23 Wat, in de tweede plaats, de geldigheid van de bewijzen van oorsprong betreft, is de invoer van bepaalde producten, waaronder tabaksfabrikaten, onderworpen aan douanerechten die moeten worden betaald wanneer zij in het DGU in het vrije verkeer worden gebracht.
- 24 Wanneer producten afkomstig zijn uit bepaalde landen waarvan de uitvoer wordt begunstigd, is voorzien in de toepassing van bepaalde tariefvoordelen, en om te bewijzen dat de goederen daadwerkelijk uit deze preferentiële landen van oorsprong afkomstig zijn, eisen de douaneautoriteiten de overlegging van het certificaat van oorsprong binnen de vastgestelde termijn.
- 25 In dit verband betoogt eiseres dat, anders dan de Administración [del Estado], die stelt dat de overlegging van dit certificaat na de termijn van twee jaar het verlies van de toepassing van de tariefvoordelen uit hoofde van de preferentiële oorsprong meebrengt, dat verlies zich niet voordoet indien de goederen binnen die termijn van twee jaar gedeeltelijk in het vrije verkeer zijn gebracht.
- 26 De verschillende door partijen voorgestane uitleggingen en het door de douane erkende precedent in het arrest van de bestuursrechtelijke kamer van de Audiencia Nacional van 25 september 2017, procedure 520/2016 (ES:AN:2017:3708), doen

gerede twijfel rijzen over het verlies van de preferentiële regeling als gevolg van de overlegging, na de termijn van twee jaar, van de betrokken certificaten van oorsprong, ook al hadden de certificaten binnen die termijn betrekking op het in het vrije verkeer brengen van een deel van de goederen van hetzelfde contingent.